

[Marianne Jelved]

Disse to lovforslag er jo gammelkendt stof: Afgift på engangsservice, på visse kemiske stoffer og produkter og på kartoner. Hensigten er bl.a. at begrænse omfanget af affald på disse områder. Jeg understreger »bl.a.«. Der er nemlig allerede afgift på området. Der er altså tale om forhøjelse på et allerede kendt område. Der er intet nyt i det her.

Vi har også drøftet mælkekartoner i den radikale gruppe i denne sammenhæng. Og den drøftelse kan man selvfølgelig fortsætte i Miljø- og Planlægningsudvalget. Det er vi da åbne over for.

Der kan være andre områder, hvor der skal bruges afgifter som styringsmidler. Men Rom blev nu engang ikke bygget på én dag. Det gør afgiftspolitikken i dette Folketing heller ikke. Det ville også være mærkeligt, hvis det kunne lade sig gøre.

Det ville være befriende, hvis man ville se Miljøministeriets aktiviteter i en lidt større sammenhæng i stedet for at dele dem op i en masse små kasser.

De indtægter, der kommer ind, er med til at dække udgifter i ministeriet bl.a. til renere teknologi og genanvendelse, og det er der jo mange der ønsker at der sættes mange midler af til. Det gør Det Radikale Venstre også.

Der er ingen tvivl om, at højere priser på engangsemballage får forbrugerne til at overveje, om lettelsen ved køb og brug af engangsservice står mål med udgifterne. Sådant tænker mange danskere i hvert fald. Derfor er det en utrolig og mærkelig diskussion at overvære, når man sidder nede i salen og lytter til alle ordførerne.

Det er, som om vi bevæger os ind på et totalt nyt område. Ikke desto mindre er vores forbrug af miljømæssigt mindre hensigtsmæssige produkter faktisk også afhængigt af priserne. Det kender vi på stort set alle andre områder i dette land. Vi er nærmest verdensberømte for det.

Det gælder vores energipolitik, bare for at nævne ét område. Et andet kunne være sundhedspolitikken, hvor vi ikke ville drømme om – i hvert fald ikke et flertal, håber jeg – at sænke afgifterne på tobak og alkohol, fordi der faktisk ligger en politik bagved, som har med sundhed at gøre.

Afgifter er altså med til at styre forbrug, og afgifter er med til at finansiere nogle udgifter,

ikke kun de to lovforslag, vi sidder med nu, men på masser af andre områder. Det er totalt velkendt i dette land. Alligevel skal det i dag gøres til noget helt nyt og specielt og epokegørende og mærkeligt.

Lis Noer Holmberg (CD):

Det, man her peger på, nemlig en ekstra skat på visse detailsalgspakninger, virker lidt tilfældigt. Ærlig talt føles det, som om man har leget blindebuk og bare har slået ned, for nu skulle man altså bruge nogle penge til dækning af den dyre miljøplan, man har vedtaget.

CD har tidligere gjort opmærksom på, at der må sættes fokus på bl.a. kartondyngerne på vore lossepladser, og i den forbindelse har vi peget på, at det var ønskeligt med en tilbagevendende til mælkeflasker, men igen må vi gøre opmærksom på, at vi ønsker at give erhvervslivet en vis omstillingsfrist.

Øgede afgifter er efter vores mening ikke vejen. Desuden behøver kartoner ikke at fylde op på vore lossepladser, da vi roligt kan afbrænde dem uden frygt for forurening.

Hvorfor i alverden har man netop nu følt trang til at straffe blot nogle af de erhverv, der bruger de her omhandlede emballager til deres produkter, mens man har friholdt en hel del andre? Flere af ordførerne har været inde på det.

Jeg forstår slet ikke, at Venstre og Konservative kan gå med til at lægge nye afgifter på vort erhvervsliv i en tid, hvor vi for alvor har brug for at styrke og opmuntre erhvervslivet. Det drejer sig om arbejdspladser, og det ved man godt.

At den radikale miljøminister føler trang til at hive nogle kroner og øre hjem hist og her, er nok lettere at forstå, da ministeren jo i sin fortid var en af de ivrigste miljøforkæmpere og faktisk var med i spidsen for den helt enorme, dyre miljøplan, som det danske samfund blev præsenteret for. Det må egentlig være en lidt vanskelig situation.

Ministeren må sammen med regeringen erkende, at miljøplanen er mere, end det danske samfund kan klare på en studs. Derfor, fru minister, erkend det! Lad os alle omstille os i samarbejde med de øvrige EF-lande og andre lande, så vi får brede, globale løsninger.